



KÄRNVAPEN & GENUS

INTERNATIONELLA KVINNOFÖRBUNDET
FÖR FRED OCH FRIHET





Publicerad av:

Internationella Kvinnoförbundet

för Fred och Frihet, IKFF

Ansvarig utgivare: Petra Tötterman Andorff

Kontakt: stockholmsgruppen@ikff.se

Layout: E&G Design | egdesign.gabriel@gmail.com

Tryck: Kopiecenter BWA AB, Stockholm 2010

www.ikff.se

INLEDNING

Kärnvapen är ett av de största hoten mot mänskligheten idag. Tusentals kärnvapen står utplacerade världen över, många av dem redo att avfyras inom loppet av några minuter. Den totala arsenalen har kapacitet nog att utrota världens befolkning flera gånger om.

Kärnvapen regleras internationellt av icke-spridningsavtalet NPT. Avtalet ger fem stater – USA, Storbritannien, Frankrike, Ryssland och Kina – rätten att ha kärnvapen under förutsättningen att de nedrustar sina befintliga arsenaler. I utbyte förbinder sig övriga stater i avtalet att inte skaffa kärnvapen, men alla stater får använda kärnkraft för fredliga ändamål. Brister i icke-spridningsavtalet, både gällande rätten till kärnkraft samt att vissa stater får ha kärnvapen och andra inte, skapar starka låsningar i internationella nedrustningsförhandlingar. Det finns också stater utanför icke-spridningsavtalet som har skaffat kärnvapen – Indien, Pakistan, Norkorea och Israel.

Så länge stater med mycket makt har kärnvapen kommer det alltid att finnas aktörer som vill nå samma position genom att skaffa kärnvapen. Det är just kopplingen mellan kärnvapen, makt och inflytande som gör dessa vapen så attraktiva - att vara en stark stat ses ofta som synonymt med att ha kärnvapen. Detta i sin tur hindrar såklart nedrustningsarbetet. I synnerhet har föreställningar om maskulinitet länge dominerat politiken vad gäller upprustning och nedrustning eftersom våld och militära strategier är nära kopplade till en maskulin identitet - många associerar manlighet med styrka och innehav av vapen. Att nedrusta blir på detta sätt att göra avkall på sin maskulinitet, något som inte verkar attrahera världens ledare.

För att världen skall bli kärnvapenfri måste civila samhället och stater arbeta tillsammans, utmana de ideal som rättfärdigar kärnvapeninnehav och kräva att kärnvapen förbjuds.

VAD ÄR KÄRNVAPEN?

Kärnvapen är det mest kraftfulla vapnet som någonsin har uppfunnits. På bara några timmar kan detta massförstörelsevapen döda hundratals miljoner människor och hotar på så sätt hela den mänskliga civilisationen.

Kärnvapnens verkan bygger på frigörelse av den enorma energi som håller samman atomkärnor. Det finns två typer av kärnvapen, atombomb och vätebomb. I en atombomb frigörs energi genom klyvning (fission) av tunga atomkärnor som till exempel uran och plutonium. I en vätebomb åstadkommer man frigörelsen av energi genom en sammanslagning (fusion) av lätta atomkärnor som till exempel isotoper av väte. Laddningsstyrkan mäts i kiloton (kt) och megaton (1 Mt = 1 000 kt). En explosion av en 20 kt fissionsladdning innebär en intensiv värmestrålning som orsakar brand och brännskador, en stark luftstötsvåg som passerar på 10 sekunder och åtföljs av en orkanartad vind som medför ras samt kast- och splitterskador, joniserande initialstrålning som ger strålskador på människor och material, samt ökad cancerfrekvens och genetiska skador på sikt.

Kärnvapen indelas vanligen i taktiska och strategiska främst med hänsyn till räckvidd. De strategiska vapnen har interkontinell räckvidd eller medeldistansräckvidd och är avsedda för att slå ut hela städer inklusive infrastruktur. Taktiska kärnvapen har kortare räckvidd och syftar till att användas för bekämpning av rörliga militära mål.

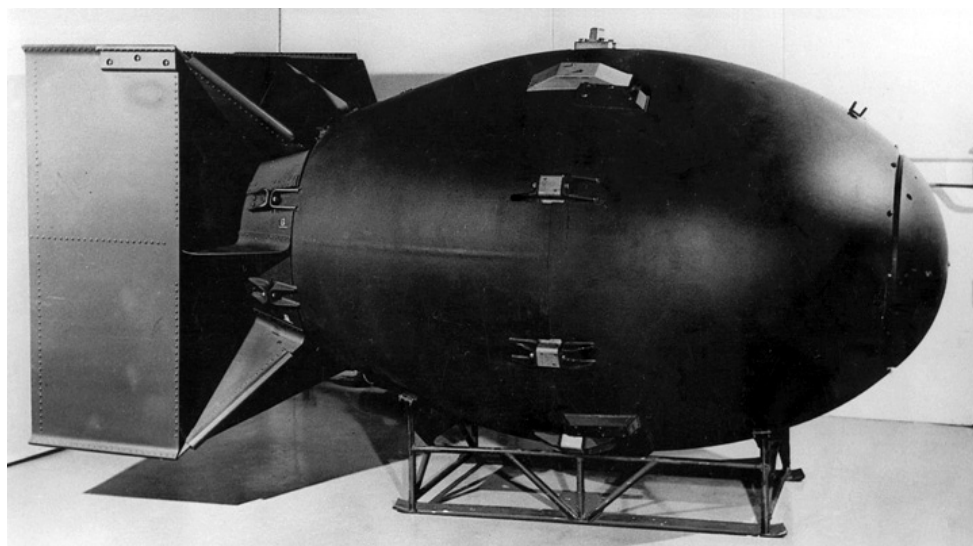


TRE STEG I EN KÄRNVAPEN-EXPLOSION

1. I början består energin av röntgenstrålning som hettar upp luften. Ett "eldklot" bildas. Detta tar endast en tusendelssekund.

2. Eldklotet växer och strålar ut värme. Luftstötsvågen lösgör sig från eldklotet och sprider förödelse. Den reflekteras också mot marken. Detta tar endast någon tiondels sekund.

3. Eldklotet stiger, detoneras och börjar svalna, och ett moln bildas. De radioaktiva resterna börjar kondenseras. Detta tar endast några tiotal sekunder.



KÄRNVAPNENS HISTORIA

USA, Kanada och Storbritannien drog 1942 igång Manhattanprojektet för att framställa en atombomb före Nazityskland. Provsprängningen av USA:s första atombomb Trinity ägde rum i Alamagordoöknen i New Mexiko den 16 juli 1945. Detta blev startskottet för den så kallade atomtidsåldern. Samma år fälldes de första atombomberna över Hiroshima och Nagasaki i Japan. Genom att ödelägga dessa båda städer och kräva hundratusentals människoliv visade detta nya vapen sina fruktansvärda verkningar. Efter 1945 har 1863 provsprängningar ägt rum, men sedan 1980 har inga prov utförts i atmosfären. Särskilt stillahavsområdet har varit utsatt för många kärnvapenprov.

Det finns nio stater i världen som idag har kärnvapen; USA, Ryssland, Storbritannien, Frankrike, Kina, Israel, Indien, Pakistan och Nordkorea. De fem förstnämnda staterna är officiella kärnvapenstater enligt icke-spridningsavtalet (NPT). De övriga har skaffat kärnvapen efter att NPT undertecknades 1968 och står idag utanför avtalet. Sammanlagt finns omkring 23 300 kärnladdningar varav nästan 96 % påträffas i USA och Ryssland. Den sammanlagda sprängstyrkan för dagens kärnvapen motsvarar 100 000 Hiroshimabomber.



KÄRNVAPNENS KONSEKVENSER

Kärnvapen är ett uttryck för staters militära styrka. Man använder kärnvapen som ett redskap för att avskräcka andra stater från att genomföra militära anfall. Att äga vapen och för omvärlden visa upp att man har makten att utplåna en befolkning är en dominanshandling som associeras med maskulina krigare. De som innehar massförstörelsevapen kallas ibland för "big boys" och militärmakt värderas högre än nedrustning, samarbete och diplomati, det som vanligtvis betraktas som feminint. Kärnvapen är ett hot mot såväl statlig som mänsklig säkerhet. Det har dock visat sig att staters säkerhet och individers säkerhet är två separata företeelser. Det är framförallt civila som faller offer vid detonering av kärnvapenbomber och därför kan man inte tala om att kärnvapen tryggar civilas säkerhet.

När ett kärnvapen exploderar uppstår en tryckvåg som dödar många människor. Andra drabbas av brännskador, frakturer, blindhet, inre blödningar och strålningssjuka. Många utvecklar cancer och får skador i reproduktiva celler som kan leda till missbildningar och negativa konsekvenser för kommande generationer. I och med de biologiska skillnaderna påverkas män och kvinnor olika av kärnvapen. Detta är särskilt tydligt när det gäller frågor om reproduktiv hälsa. Röken som produceras även vid ett mindre regionalt kärnvapenkrig skulle komma att förhindra 7-10 % av allt solljus från att nå jordens yta. Detta skulle sänka temperaturen på jorden och orsaka massvält vilket kommer att drabba världens fattigaste hårdast. Av världens fattigaste är 70 % kvinnor.



PROVSPRÄNGNINGAR

Provsprängningar genomförs för att testa kärnvapen under utveckling, deras funktion, sprängstyrka och att allt fungerar som planerat. Utöver detta genomförs provsprängningar för att kärnvapenstärkorna ska visa omvärlden sin vetenskapliga och militära styrka. Av detta kan härledas att det även finns en politisk aspekt av kärnvapenprovsprängningar. De flesta länder som har kärnvapen har testat dessa under 1900-talet. Man har sammanlagt genomfört ungefär 2000 provsprängningar sedan USA:s första provsprängning.

Kärnvapenprovsprängningar har hemska konsekvenser för människan och miljön. Mellan 1958-1970 genomförde CNI (Citizens Committee for Nuclear Information) i St Louis en studie för



att undersöka huruvida människor fick i sig radioaktivt nedfall från kärnvapenprovsprängningar i atmosfären. Man samlade då in 300 000 mjölktdänder från barn och fann att den radioaktiva isotopen strontium-90 som uppstår i atmosfären vid provsprängningar hade samlats i tänderna på småbarn. Dessa ämnen hade då spridits via nederbörd till gräs och andra växter, vidare via kornas mjölk till människor. Ämnet lagras därefter i tänder och ben.



KÄRNVAPEN I INTERNATIONELL POLITIK

"Ju fler länder som har kärnvapen desto större blir risken att någon frestas detonera ett vapen." Hans Blix

Kärnvapen är del av den internationella politiska agenda som bygger på militärt försvar av statens territorium, en säkerhetspolitisk agenda som har starka ideologiska kopplingar till föreställningar om maskulinitet. Ett särskilt tydligt exempel på detta är det uttalande som den hindunationalistiska politiska ledaren Balasaheb Thackeray gjorde efter att Indien utfört provsprängningar av kärnvapen. Han sade då att Indien nu bevisat att de inte är eunucker, ett resonemang som bygger på att länder som inte har kärnvapen är omanliga och svaga.



Genusperspektivet är ett viktigt verktyg att använda när man ska adressera frågor om varför vapen värderas högt, varför ännu fler stater vill komma åt dem, samt varför ledare är motiverade att sträva efter dominans och ta till våld för att uppnå politiska mål. Ett genusperspektiv på massförstörelsevapen hjälper till att uppmärksamma frågor om makt, ojämlikhet, kulturella förväntningar, arbetsfördelningen och familjereproduktion samt biologiska skillnader.

Kopplingen mellan kärnvapen, makt och styrka sänder tydliga signaler till de stater som inte har kärnvapen om vad det innebär att vara en stark stat. Så länge de

starka staterna har kärnvapen kommer fler stater att vilja utveckla samma kapacitet. För att verkligen kunna åstadkomma nedrustning krävs att begrepp som säkerhet och styrka omformuleras och moderniseras för att bättre spegla den sorts säkerhet som majoriteten av människor verkligen behöver. Det är inte kärnvapen som gör människor säkra. Att ignorera problemen kommer inte att få dem att försvinna. Istället är det när man erkänner att det finns problem som det är möjligt att konfronteras med traditionellt konstruerade termer som "styrka" och "säkerhet".

KÄRNVAPEN OCH INTERNATIONELL RÄTT

Inom folkrätten finns både sedvanerätt som gäller alla länder och traktaträtt som består av avtal (traktater) som staterna själva kan bestämma om de ska ansluta sig till. Det finns flera olika överenskommelser som på ett eller annat sätt relaterar till kärnvapen.

Genusberoende uppfattningar påverkar internationella förhandlingar om nedrustning på flera sätt. En viktig aspekt är att kvinnor är underrepresenterade i de forum där beslut fattas om nedrustning och upprustning av vapen. De som förhandlar fram avtal som på olika sätt reglerar kärnvapen är alltså män. På grund av sociala attityder och utbildningsmönster är kvinnor inte heller representerade bland experter inom vapenkontroll.

Inom den internationella juridiken finns några avtal och överenskommelser som är särskilt viktiga:

Icke-spridningsavtalet (NPT) brukar ofta kallas för hörnstenen inom nedrustningen

Provstoppsavtalet förbjuder provsprängningar men är ännu ej i kraft

Internationella domstolen i Haag

fördömde användning av kärnvapen redan 1996

En **kärnvapenkonvention** skulle föra nedrustningen framåt
Resolution 1325 om kvinnor, fred och säkerhet sätter genus på agendan

Icke-spridningsavtalet

Icke-spridningsavtalet (NPT) som trädde ikraft 1970 är ett internationellt avtal om nedrustning och förbud av spridning av kärnvapen. Icke-spridningsavtalet ger fem stater – USA, Storbritannien, Frankrike, Ryssland och Kina – rätten att ha kärnvapen under förutsättningen att de nedrustar sina befintliga arsenaler. I utbyte förbinder sig övriga stater i avtalet att inte skaffa kärnvapen. Icke-spridningsavtalet ger också alla stater rätt att utveckla och använda kärnkraft för fredliga ändamål. Detta är problematiskt eftersom kapacitet och material för kärnkraft möjliggör utveckling av kärnvapen. Brister i avtalet, både rätten till kärnkraft och att vissa stater får ha kärnvapen medan andra inte får det, skapar starka låsningar i internationella nedrustningsförhandlingar.

NPT:s artikel VI innehåller det enda nu existerande bindande förbindelsen till nedrustning av kärnvapen. Trots att icke-spridningsavtalet förbinder kärnvapenstaterna att nedrusta sina befintliga arsenaler fortsätter kärnvapen att hota människors överlevnad eftersom målet om nedrustning inte är uppnått. Istället för att närma sig målet om total avveckling moderniserar kärnvapenstater sina befintliga arsenaler och höjer på så viss kapaciteten för förstörelse.

År 2008 var alla världens länder utom Indien, Pakistan, Israel och Nordkorea medlemmar i NPT. Nordkorea var tidigare medlem men sa 2003 upp sitt medlemskap, efter att de hade utvecklat kärnvapen.



Provstoppsavtalet

Nästa steg i nedrustningsprocessen var ett totalförbud av provsprängningar i atmosfären. Nedrustningskonferensen i Genève förhandlade fram ett avtal för just totalförbud av provsprängningar. 1996 resulterade arbetet i det så kallade provstoppsavtalet, CTBT (Comprehensive Test Ban Treaty). CTBT antogs som en resolution (A/RES/50/245) och öppnades för underskrifter i september 1996. 182 av världens 195 stater har i dagsläget signerat CTBT. Sverige tillhör ett av de länder som först signerade avtalet i september 1996.

CTBT är ett provstoppsavtal som förbjuder all typ av kärnvapenprovsprängningar. Av inledningstexten till avtalet framgår att syftet med avtalet är att bidra till kärnvapennedrustning, förhindra kärnvapenspridning och därigenom bidra till ökad fred och säkerhet i världen. Comprehensive Nuclear Test-Ban Treaty Organization (CTBTO) ska i framtiden kontrollera att fördragstexten följs. Kontrollen ska ske genom ett internationellt heltäckande övervakningssystem.

Av de 182 länderna som signerat CTBT har 151 stater ratificerat avtalet. Kina, Iran, Indonesien, Israel och USA tillhör de stater som undertecknat men ännu inte ratificerat avtalet. För att provstoppsavtalet ska bli juridiskt bindande och träda i kraft krävs att alla 44 stater (så kallade Annex II-stater) som har kärnkraftverk signerar och ratificerar avtalet. Kärnvapenstaterna Nordkorea, Indien och Pakistan har ännu inte signerat CTBT. Att få CTBT signerat och ratificerat av Annex II-staterna är en stor och viktig del av nedrustningsarbetet idag, särskilt med hänsyn till de förödande konsekvenserna ett kärnvapenkrig kan leda till.

Internationella domstolen i Haag

En av International Court of Justices (ICJ) uppgifter är att svara på frågor ställda av FN:s generalförsamling. 1996 fick domstolen svara på frågan om det är olagligt att använda kärnvapen. Domstolens svar, som presenterades i ett rådgivande beslut, var att användning eller att hot om användning av kärnvapen så gott som alltid strider mot internationell rätt. Anledningarna till detta är flera:

- Även om en stat har rätt att använda våld i krig får det inte orsaka mer lidande än vad som är nödvändigt för att oskadliggöra fienden. Kärnvapen är ett vapen som orsakar mer lidande än vad som är nödvändigt.
- När kärnvapen används drabbas inte bara soldater utan i stor utsträckning även civila.
- Kärnvapen kan även drabba andra delar av världen genom det radioaktiva nedfall som följer av en explosion.

Den internationella domstolen ville dock inte säga att kärnvapen alltid är helt olagliga, utan menar att det kan finnas extrema situationer när ett land utsätts för angrepp och behöver försvara sig. Domstolen kunde dock inte komma på något exempel på en situation som skulle rättfärdiga hot om eller användande av kärnvapen.

Kärnvapenkonvention

Ett förslag på en konvention som på sikt förbjuder kärnvapen, likt de konventioner om kemiska och biologiska vapen samt landminor som finns, har lanserats av några av de större nedrustningsorganisationerna. MNWC skulle förbjuda utveckling, produktion, test, lagring, placering, utbyte, hot om användning samt av kärnvapen och på så sätt stärka redan existerande avtal som NPT och CTBT.

Många vapensystem har förbjudits genom tiderna. Konventioner och avtal reglerar idag många av de vapen som ligger bakom stora brott mot mänskligheten.

1972 - Konventionen om biologiska och toxiska vapen

1993 - Konventionen om kemiska vapen

1997 - Ottawakonventionen om förbud mot personminor

2008 - Konventionen om klustervapen

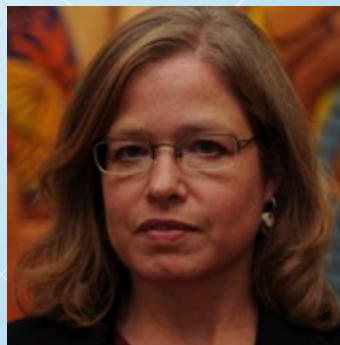
Konventioner gör skillnad. Sedan personminor förbjöds har användandet av och handeln med minor i princip upphört. Antalet civila som minor sårar och dödar minskar dramatiskt för varje år som går.

Arbetet för en kärnvapenkonvention går framåt. Under över-
synskonferensen av icke-spridningsavtalet 2010 var det tydligt att konventionsfrågan hade vunnit mark bland flera stater. Bland annat tog Schweiz, Österrike, Norge och länderna i icke-allierade rörelsen (Non Aligned Movement NAM) ställning för en konvention. Civila samhällets roll i att driva på arbetet är central och världen över pågår kampanjer för att förbjuda kärnvapen - en av de viktigaste säkerhetsfrågorna idag.

Resolution 1325

Den 31 oktober 2000 antog FN:s säkerhetsråd resolution 1325 om kvinnor, fred och säkerhet som tar ställning för att involvera kvinnor som aktörer i arbetet för fred och säkerhet. Att kvinnor i hela världen ges lika möjligheter att delta i fredsprocesser och konflikthantering är en viktig fråga för demokrati, jämställdhet och utveckling. Resolution 1325 är ett resultat av frivilligorganisationers, däribland IKFF:s, framgångsrika påverkansarbete. I resolutionen uppmanas FN:s Generalsekreterare, FN:s säkerhetsråd, medlemsstaterna samt andra icke-statliga aktörer att:

- öka kvinnors deltagande i konfliktförebyggande och fredsfrämjande insatser och stödja kvinnors fredsinitiativ i konfliktområden,
- säkerställa kvinnors deltagande i institutioner och beslutsfattande i postkonfliktsituationer och övergångsprocesser från konflikt till fred,
- stärka skyddet för kvinnors och flickors åtnjutande av de mänskliga rättigheterna, skyddet enligt internationell humanitär rätt och särskilda behov i samband med krig och konflikter,
- integrera ett genusperspektiv i freds- och säkerhetsfrämjande och humanitära insatser.



”... de underliggande värderingarna och vägledande principerna var desamma för 1325 och Model Nuclear Weapons Convention (MNWC), men den politiska verkligheten krävde olika strategier och olika tillvägagångssätt. Är det en tillfällighet att 1325 och MNWC är ungefär lika gamla? Är det en tillfällighet att Reaching Critical Will och Peace Women är IKFF:s, en kvinnofredsorganisation, internationella projekt och att båda startades ungefär vid samma tidpunkt? Nej, det är inte tillfälligheter. Spelarna bakom kulisserna var samma spelare, och de var till största delen kvinnor. Men FN:s konkurrensbetingade natur och NPT:s processer krävde olika taktiska metoder. Följaktligen, även om NWC inte nämner genus eller 1325, så inkorporerar den genusmedvetna värderingar i kontexten av kärnvapennedrustning på grund av sitt ursprung.”

Merav Datan



ARBETET FRAMÅT

Kärnvapen och staters militära strategier kommer inte att lösa de största hoten mot mänsklig säkerhet som fattigdom, klimatförändringar och våld mot kvinnor. Lösningen för ökad mänsklig och även statlig säkerhet är helt enkelt nedrustning av kärnvapen. För att effektivt kunna arbeta för nedrustning är det viktigt att ha i åtanke att upprustning och nedrustning, liksom det mesta i vår värld, är kopplade till bilder om vad som är maskulint respektive feminint, och att detta spelar roll i världspolitik. Maktavarens uttalanden som anspelar på maskulinitet och sexualitet i sina beskrivningar av kärnvapen är långt ifrån betydelselösa utan syftar till att skapa identifikation, samtycke och stöd för sina egna regimer och vapen.

För att man ska kunna prata om en stark demokrati bör de som har makten att styra ett land ha förankring hos den större majoriteten. Kvinnor utgör mer än 50 procent av världens befolkning men deltar sällan i beslutsfattande. Ett tydligt exempel på det är faktumet att i genomsnitt endast 19,2 procent av deltagarna i parlamentariska församlingar utgörs av kvinnor. Kvinnor och män har av den anledningen olika möjligheter att påverka det politiska beslutsfattandet. Kvinnor är också underrepresenterade där beslut fattas om nedrustning av vapen.

Eftersom flera stater står utanför NPT samtidigt som kärnvapenstaterna är ovilliga att leva upp till nedrustningsmål-sättningar behövs nya lösningar. Civila samhällets organisationer, däribland IKFF, har länge arbetat för en konvention som förbjuder kärnvapen, liksom de konventioner



om kemiska och biologiska vapen samt landminor och klustervapen som finns. Konventionen skulle förbjuda utveckling, produktion, test, lagring, placering, utbyte, samt användning av kärnvapen och på så sätt stärka redan existerande avtal. Förslaget på en konvention är ett nödvändigt steg för total nedrustning av kärnvapen och innehåller lösningar för såväl nedrustning som icke-spridning. FN:s generalsekreterare Ban Ki-moon liksom ett stort antal stater har redan uttryckt sitt stöd för ett liknande regelverk.

Det är inte enbart juridiska åtgärder som krävs. Framförallt behövs den politiska viljan att minska kärnvapens roll i säkerhetsdoktriner genom att utmana de militära strukturer som prioriterar våldsanvändning framför förebyggande och civil krishantering. Kärnvapen är ett uttryck för hur stater anstränger sig till det ytter-

sta för att vara militärt överlägsna andra stater och på så vis avskräcka dem från militära anfall. Denna skrämselför strategi är ohållbar eftersom den bygger på utrotning av jordens befolkning utan att erbjuda ett hållbart säkerhets- och fredsalternativ. De säkerhetsutmaningar som finns idag – globala miljöförändringar, fattigdom och ojämställdhet – kan enbart lösas genom samarbete.

Källor och litteraturtips:

Carol Cohn, Felicity Hill och Sara Ruddick (2005) The relevance of Gender for Eliminating Weapons of Mass Destruction, Weapons of Mass Destruction Commission, www.wmdcommission.org/files/No38.pdf

Weapons of Mass Destruction Commission (2006) Weapons of Terror, Freeing the World of Nuclear, Biological and Chemical Arms, Stockholm: EO Grafiska

Nationalencyklopedin bd 12 (1993), uppslagsord kärnvapen. Bra böcker.

Bra Böckers Lexikon bd 14 (1995), uppslagsord kärnvapen. Bra böcker.

Webbsidor:

Acronym Institute for Disarmament Diplomacy - www.acronym.org.uk

British American Security Information Council (BASIC) - www.basicint.org

Global Security Institute - www.gsinstitute.org

Greenpeace - www.greenpeace.org/international

International Association of Lawyers Against Nuclear Arms (IALANA) - ialana.com

International Atomic Energy Agency (IAEA) - www.iaea.org

International Campaign to Abolish Nuclear Weapons (ICAN) – www.icanw.org

International Network of Engineers and Scientists for Global

Responsibility - www.inesglobal.com

International Physicians for the Prevention of Nuclear War

(IPPNW) - www.ippnw.org

Internationella Kvinnoförbundet för Fred och Frihet (IKFF) – www.ikff.se
Kvinna till Kvinna – www.kvinnatillkvinna.se
Lawyers Committee on Nuclear Policy - www.lcnp.org
Mayors for Peace - www.mayorsforpeace.org
Middle Powers Initiative - www.middlepowers.org
Nuclear Age Peace Foundation - www.wagingpeace.org
Parliamentarians for Nuclear Non-proliferation and Disarmament (PNND)
- www.gsinsitute.org/pnnd
PeaceWomen, a project of IKFF/WILPF - www.peacewomen.org
Ploughshares - www.ploughshares.org
Preparatory Commission for the Comprehensive nuclear Test Ban Treaty
Organization – www.ctbto.org
Pugwash - www.pugwash.org
Reaching Critical Will, a project of IKFF/WILPF - www.reachingcriticalwill.org
Stockholm International Peace Research Institute (SIPRI) – www.sipri.org
Svenska FN-förbundet, www.fn.se
Svenska Freds- och Skiljedomsföreningen – www.svenskafreds.se
Svenska Läkare mot Kärnvapen (SLMK) – www.slmk.org
Weapons of Mass Destruction Commission (WMDC) - www.wmdcommission.org
International Parliamentarian Union (IPU) – www.ipu.org
Women's International League for Peace and Freedom (WILPF, eng. för
IKFF) -www.wilpfinternational.org
United Nations - www.un.org
United Nations Institute for Disarmament Research (UNIDIR) - www.unidir.org

"Många av oss skäms helt enkelt för att mänskligheten inte har utvecklats från denna tekniskt sofistikerade form av barbarism. Många är förvirrade och ifrågasätter hur ren vetenskap om kärnfysik har lett till en ren tilltro till kärnvapen-avskräckning."

Felicity Hill

"Women have rightly observed that armament policies and the use of armed force have often been influenced by misguided ideas about masculinity and strength. An understanding of and emancipation from this traditional perspective might help to remove some of the hurdles on the road to disarmament and nonproliferation."

Weapons of Mass
Destruction Commission

